

נעשה ונשמע (פעולה)

עזרים:

- כוסות גדולות- כמספר החניכים
- חבילת במבה או חטיף נפוח אחר
- כרטיסי לבבות, בכמות של 5 לחניכה

שלב א': מי רוצה לקבל תורה?

שואלים את החניכים: רוצים לעשות אינטגרל? (או כל מילה אחרת שהם לא מבינים ונשמעת נורמלי) כשהחניכים מתחילים לשאול מה זה? מה זה? ממשיכים לשאול אותם- רוצים או לא רוצים אינטגרל? עד שהן ממצים את העניין. ואז אומרים להן, שכשה' שאל את בני ישראל אם הם רוצים לקבל תורה, לא היה להם מושג מה זה, ולמרות זאת הם ישר אמרו "נעשה ונשמע".. לא כ"כ פשוט להגיד על משהו שאתה בכלל לא יודע מהו "נעשה ונשמע" זה דורש אמון, וביטחון מוחלט בה'. וזה מה שה' דורש מאיתנו. "נעשה ונשמע" זה לא משהו שבנ"י אמרו רק במדבר. זו ההחלטה שלנו לקבל כל יום את התורה גם אם אנחנו לא מבינים...

שלב ב': איך מקבלים תורה? "ונכשי כעפר לכל תהיה – פתח ליבי בתורתך"

מביאים לחניכים כוס, ואומרים להם למלא אותה כמה שהם רוצים (חשוב להדגיש שלא חובה למלא עד הסוף) בחומרים זמינים. לדוג', אם זה בחוץ אפשר למלא באבנים, אדמה, עפר. אחרי שכל החניכים מילאו, מוציאים חבילת במבה ומביאים לכל חניך במבות כמספר הבמבות שאפשר עוד להכניס לכוס שלה. לדוג' מי שמילאה את הכוס עד הסוף לא מקבלת שום במבה...

מבקשים מהחניכים להציג את הסיפור שהם בטח מכירים, על ההרים שרבו ועל הר סיני. זאת הצגה די פשוטה והכי חמוד שהחניכים מאלתרים. שואלים את החניכים: למה הר סיני נבחר דווקא? כי הוא היה עניו. וזה בא ללמד אותנו שאם אנחנו רוצים לקבל תורה, אנחנו צריכים ענווה. כי ענווה זה כמו להיות כלי ריק, ברגע שיש לי כלי ריק אני יכול למלא אותו בבמבות, (ובתורה) אבל כשהכלי שלי מלא, כשאני מלא מעצמי, אז אני אומר 'למה שמישהו יגיד לי מה לעשות??' 'למה שאני אגיד נעשה ונשמע על משהו שאני בכלל לא יודע מה הוא??' ככה אני לא יכול לקבל שום דבר!

לסיים

משחקים תופסת לבבות: כל חניך מקבל 5 לבבות קטנים מנייר, וכל פעם שהוא נתפס הוא צריך להביא לב לתופס. אפשר לתת לבבות אחד לשני, ואם למישהו נגמר הלבבות אז הוא יוצא מהמשחק.